

РЕШЕНИЕ

№ 588

гр. София, 03.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 20.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9385** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Д. Д. Н., подадена чрез адв.К., срещу писмо с рег.№95-00-53/03.06.2019г. на директорът на дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието, с което е обективиран отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, по заявление с рег.№95-00-53/22.05.2019г. Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – постановен при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на закона и в несъответствие с неговата цел. Поддържа, че исканата информация е обществена такава по смисъла на закона, по отношения на която не са налице ограниченията за достъп по чл.13, ал.2, т.2 ЗДОИ; налице е надделяващ обществен интерес; а отказът не е оформен като решение по ЗДОИ.

В съдебно заседание жалбоподателката Д. Д. Н., чрез адв.Т., поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - директорът на дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието, чрез юр.Т., в съд.з. и в представени от нея писмени бележки, оспорва жалбата, като твърди, че търсената информация не е обществена, алтернативно, че по отношение на нея е приложимо ограничението за предоставянето ѝ по чл.13, ал.2, т.1 и т.2 ЗДОИ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата

основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателката Д. Д. Н. заявление за достъп до обществена информация, заведено с рег.№95-00-53/22.05.2019г., с което тя е поискала да ѝ бъде предоставен по реда на ЗДОИ достъп до: паметните бележки от срещите, проведени от членове на ВСС, председателя на ВКС, председателя на ВАС и главния прокурор и неговите заместници, както и всички други представители на съдебната власт, КОНПИ, КПКОНПИ с представители на Европейската комисия в рамките на експертните мисии в България по Механизма за сътрудничество и оценка, проведени от 01.01.2007 до 19.03.2018г. Посочено е, че заявителят желае да получи информацията по електронен път, на посочения в заявлението електронен адрес.

С оспореното писмо с рег.№95-00-53/03.06.2019г. на директорът на дирекция „Правни дейности“ при министерство на правосъдието е отказано предоставяне на достъп до обществена информация, по заявление с рег.№95-00-53/22.05.2019г. Изложени са мотиви, че достъпът до исканата информация е ограничен на основание чл.13, ал.2, т.1 и т.2 ЗДОИ, тъй като исканата информация е свързана с оперативната подготовка на актове на Министерството на правосъдието и органите на съдебната власт. Тя няма самостоятелно значение, тъй като отразява мнения, позиции и препоръки, изготвени от или за Министерство на правосъдието във връзка с настоящи или предстоящи преговори и е подготвена от администрациите на съответните органи. Твърди се и че информацията не е обществена по смисъла на чл.2, т.1 ЗДОИ в чист вид, тъй като съществените в посочения период срещи с представители на мисиите на ЕК по Механизма за сътрудничество и оценка имат характер на затворени такива, които не се провеждат при открити врати. В тях се правят изявления, отнасящи се до дългосрочни проекти, които са с продължителен срок на изпълнение. В хода на дискусиите се излагат междинни /неокончателни/ данни и информация за процеса на изпълнение на набелязани мерки, които се отнасят до интереси на държавата и други правно защитени интереси.

Жалбата срещу горният отказ е подадена на 05.08.2019г. /понеделник/ по пощата.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от легитимирана да го оспори страна и при наличие на правен интерес от оспорването. Доколкото в отказа не е посочен срок и ред за оспорването му, съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл.140, ал.1 АПК. По съществото на жалбата, като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Предоставянето на обществена информация се дължи от задължените субекти, посочени в разпоредбата на чл.3 ЗДОИ. Съгласно ал.1 на посочената разпоредба този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Безспорно е по делото, че Министерството на

правосъдието е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ.

Със заповед №М-04-219/11.04.2019г. на министъра на правосъдието е определен директора на дирекция „Правни дейности“ за служител на МП, който да издава решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация и да уведомява писмено заявителя за взетото решение във връзка с постъпилите в МП устни запитвания и писмени заявления за предоставяне на достъп до обществена информация. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентно съгласно чл.28, ал.2 ЗДОИ, определено от административния орган, лице.

Спазено е изискването за форма, разписано в чл.59 АПК, както и специалните изисквания, посочени в чл.38 ЗДОИ – оспореният акт е издаден в изискуемата писмена форма, посочени са фактическите и правните основания за издаването му, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност. Не се констатират допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. При извършената проверка за наличие на отменителните основания по чл.146, т.4 и т.5 АПК, съдът намира, че при постановяване на оспореното решение материалният закон е приложен неправилно и същото е в несъответствие с целта му.

Както беше посочено по-горе, според разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.2 ЗДОИ, регламентира основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13, ал.2; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя

през предходните 6 месеца. Изключение от посоченото правило е допустимо при наличие на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове разпоредбата на чл.37, ал.2, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 вр. т.6 ДР ЗДОИ.

В контекста на изложеното съдът намира, че поисканата от заявителя информация представлява обществена такава по дефиниция – касае се за мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации във връзка с обсъждане на въпроси, свързани с темите правосъдие и обществен ред, резултатите и напредъкът по които е от значение за оформянето и съдържанието на периодичните доклади по Механизма за сътрудничество и оценка. Тези резултати са безспорно от обществен интерес и МП дължи прозрачност при отчитането им, съответно предоставяне на информация на гражданите по реда на ЗДОИ относно тях, поради което не може да бъде споделено виждането, че ЗДОИ не намира приложение по отношение на тях.

Не се твърди информацията да представлява класифицирана информация по см. на Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/, т.е. не се обосновава наличието на основание за отказ по чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ.

Доколкото не се спори, че тази информация се съхранява в министерството е без значение дали е имало задължение да се водят официални протоколи от проведените по Механизма за сътрудничество и оценка срещи.

Съгласно чл.13, ал.3 ЗДОИ, ограничението за предоставяне на служебна обществена информация, свързана с оперативната подготовка на актовете на органите, която няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); и тази, съдържаща мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи, не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация /т.е., независимо дали преговорите продължават/. Доколкото е поискана информация относно паметни бележки от проведени срещи в периода 01.01.2007 до 19.03.2018г., към момента на постановяването на оспорения отказ, този двугодишен срок е изтекъл по отношение на създадената до 03.06.2017г. информация.

Независимо от горното, съгласно чл.13, ал.4 ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. В случая не е направен анализ от задължения субект на лице ли е надделяващ обществен интерес, при наличие на който той дължи предоставяне на информацията, оборването на която презумпция е възложено от закона в негова тежест. Съгласно § 1, т.6 ДР ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е на лице, и когато чрез исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е на лице, когато информацията дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3. Липсата на анализ и несъобразяване с посочените правни норми, респ. липсата на мотиви, оборващи презумпцията по § 1, т.6 ДР ЗДОИ, представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ.

Предвид изложеното, съдът намира оспореното решение за незаконосъобразен административен акт – постановен при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Поради това същият ще следва да бъде отменен и делото като преписка да бъде върнато на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените по-горе указания.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ писмо с рег.№95-00-53/03.06.2019г. на директорът на дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация, по заявление с рег.№95-00-53/22.05.2019г. от Д. Д. Д..

ВРЪЩА преписката, образувана по заявление с рег.№95-00-53/22.05.2019г. от Д. Д. Д. за предоставяне на достъп до обществена информация, на директора на дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието за ново произнасяне в срок от 14 дни от съобщаване на настоящото решение, при спазване на дадените в мотивите му указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ, не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: